Lietas Nr. 11380063114
Lietas arhīva Nr. KA02-0174-16/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā **2016.gada 9.decembrī**

Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Rozīte
tiesneši V.Vaiteika, S.Mertena
piedaloties prokuroram E.Kristovskim un
aizstāvei S.Krastiņai

iztiesāja atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā krimināllietu, kurā ar Talsu rajona tiesas 2016.gada 19.maija spriedumu
/pers. F/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā, un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo un trešo daļu pēc spriedumu kopības sodam daļēji pieskaitīts ar Talsu rajona tiesas 2014.gada 6.maija spriedumu piespriestais neizciestais sods un sods noteikts brīvības atņemšana uz 1 (vienu) gadu un 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu pēc spriedumu kopības sodam daļēji pieskaitīts ar Talsu rajona tiesas 2016.gada 23.marta spriedumu piespriestais sods un galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 1 (vienu) gadu 3 (trim) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta piekto daļu soda izciešanas termiņā ieskaitīts apcietinājuma laiks izskatāmajā lietā no 2016.gada 21.marta līdz 2016.gada 19.maijam.

Piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums atstāts negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Par labu SIA "Tele2" no /pers. F/ piedzīta kompensācija par mantisko zaudējumu 341,35 *euro*.

Par labu valstij piedzīti procesuālie izdevumi par saņemto juridisko palīdzību 95,34 *euro*, šajā daļā nosakot 30 dienu termiņu labprātīgai izpildei, skaitot no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Pārbaudījusi iegūtos pierādījumus, Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s k a i d r o j a

ar Talsu rajona tiesas spriedumu atzīts, ka apsūdzētais /pers. F/ ieguva svešu mantu, ļaunprātīgi izmantojot uzticēšanos:

/pers. F/, būdams sodīts par agrāk izdarītu tīšu noziedzīgu nodarījumu, nosacītas notiesāšanas tiesas noteiktajā pārbaudes laikā, neizciesta pamatsoda un papildsoda laikā, 2014.gada 11.augustā, pirmstiesas procesā precīzi nenoskaidrotā laikā, mantkārīgā nolūkā, realizējot savu mērķi prettiesiski iegūt svešu mantu, pārliecināja /pers. G/ izmantot savus personas datus un veikt mantiska rakstura darbības viņa labā, noslēdzot līgumu ar SIA "Tele2" par telekomunikāciju pakalpojumu saņemšanu un mobilā tālruņa Huawei t Ascend P6 Black iegādi uz nomaksu, apsolot, ka pats apmaksās ar tiem saistītos turpmākos ikmēneša maksājumus. /pers. F/, ieguvis /pers. G/ uzticēšanos, kopīgi ieradās /adrese/, SIA "Tele2" servisa centrā, kur /pers. G/ uz sava vārda ar SIA "Tele2" noslēdza līgumu Nr.C9100763245, par pieslēguma numura 29903928 piešķiršanu un mobilā tālruņa Huawei t Ascend P6 Black iegādi uz nomaksu ar līguma termiņu uz 24 mēnešiem. Tā /pers. F/, ļaunprātīgi izmantojot SIA "Tele2" uzticēšanos, proti, radot iespaidu, ka /pers. G/ veiks līgumā noteiktos ikmēneša maksājumus par mobilo tālruni un saņemtajiem pakalpojumiem, turpat SIA "Tele2" servisa centrā saņēmis mobilo tālruni Huawei t Ascend P6 Black kopā ar SIM karti, ar pieslēguma numuru 29903928, neveica turpmākos ikmēneša maksājumus par saņemtajiem pakalpojumiem 28,58 *euro* apmērā un mobilo telefonu ar SIM karti 312,35 *euro* apmērā, tā nodarot cietušajam SIA "Tele2" mantisku kaitējumu 341,35 *euro* apmērā.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka ar šādām darbībām /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts **Krimināllikuma 177. panta pirmajā daļā.**

Par pirmās instances tiesas spriedumu /pers. F/ aizstāve Sabīne Krastiņa iesniegusi apelācijas sūdzību, norādot, ka spriedumu pārsūdz pilnībā.

Aizstāves ieskatā /pers. F/ nav veicis tādas darbības, kas būtu kvalificējamas kā noziedzīgs nodarījums pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas.

Tā tiesa spriedumā norādījusi, ka noziedzīga nodarījuma subjektīvo pusi raksturo mobilā telefona iegūšana, ļaunprātīgi izmantojot /pers. G/ un SIA "Tele2" darbinieces /pers. H/ uzticēšanos. Subjektīvo pusi raksturo tiešs nodoms – apsūdzētais apzinājās, ka viņš prettiesiski iedzīvojās uz veikala rēķina un vēlējās to darīt.

/pers. F/ tiesas sēdē liecinājis, ka nekad nav vēlējies iegūt telefonu, ļaunprātīgi izmantojot uzticēšanos, bet gan, saņēmis to kā atlīdzību par palīdzību – kredīta nokārtošanu /pers. G/ un /pers. I/ vajadzībām. Ne /pers. G/, ne /pers. I/ nenoliedza, ka viņiem bijis nepieciešams kredīts zāģa iegādei, bet neviens no viņiem nav mācējis aizdevumu nokārtot, tādēļ lūguši /pers. F/ palīdzību.

Aizstāves ieskatā par nodomu veikt krāpšanu neliecina fakts, ka /pers. F/ pavisam atklāti devies kopā ar /pers. G/ uz SIA "Tele2" veikalu, kur /pers. G/ iegādājies mobilo telefonu. Turklāt /pers. F/ līgumā piekritis norādīt savu e-pasta adresi, kas satur pilnu vārdu un uzvārdu – /e pasta adrese/.

Sūdzības iesniedzēja uzsver, ka spriedumā norādīts, ka telefona iegāde uz nomaksu imanenti ietver pārdevēja uzticēšanos pircējam, ka viņš veiks līgumā paredzētos maksājumus. Aizstāves ieskatā nekādas /pers. F/ darbības nenorāda uz to, ka viņš ļaunprātīgi vēlas izmantot /pers. H/ uzticēšanos, nolūkā iegūt telefonu, jo raugoties no /pers. H/ pozīcijas, /pers. F/ nav ne pircējs, ne līgumslēdzējs, ne potenciālais rēķinu apmaksātājs.

Tiesa pati norādījusi, ka no SIA "Tele2" informācijas un līguma izriet, ka saskaņā ar līguma noteikumiem, rēķini tiek sūtīti pa pastu uz /pers. G/ dzīvesvietu, kas līgumā norādīta kā rēķina adrese. Saskaņā ar līguma noteikumiem, e-pasta adresei ir tikai informatīva nozīme, līdz ar to tās norādīšana imanenti neietver pienākumu maksāt rēķinu. No tā aizstāve secina, ka, norādot līgumā sava e-pasta adresi, /pers. F/ nerodas pienākums, nedz arī viņš apņemas veikt rēķinu apmaksu, līdz ar to ne /pers. H/, ne /pers. G/ nevajadzēja domāt, ka maksājumu veicējs būs /pers. F/.

Tiesa atzinusi par pierādītu, ka /pers. F/ nebija nodoma izpildīt /pers. G/ noslēgtā līguma saistības un maksāt par telefona pakalpojumiem.

Aizstāve uzsver, ka tieši to pašu apgalvo arī /pers. F/, jo tas nebija viņa pienākums saskaņā ar savstarpējo vienošanos starp viņu, /pers. G/ un /pers. I/.

Tā kā detalizētas liecības /pers. F/ sniedzis tikai tiesas sēdē, kur atklājās nianses par starp viņu, /pers. G/ un /pers. I/ pastāvējušo vienošanos, aizstāvība pieteikusi lūgumu uzaicināt vairākus lieciniekus, atkārtoti nopratināt /pers. I/, kā arī izprasīt ziņas par uz /pers. G/ vārda 11.08.2014. noformēto aizdevumu SIA "Vivus". Aizstāves lūgumu atbalstījis arī SIA "Tele2" pārstāvis, taču tiesa visus lūgumus noraidījusi, līdz ar to būtiski tikušas ietekmētas /pers. F/ tiesības uz aizstāvību realizēšanas iespējas un sava nevainīguma pierādīšana.

Tiesa uzskatījusi, ka /pers. F/ vaina ir pierādīta ar /pers. I/ liecībām, taču aizstāve vērš uzmanību uz to, ka, viņasprāt, /pers. I/, līdz šim sniegtās liecības, vērtējamas kritiski, jo viņš ir vienīgais tuvākais /pers. G/ draugs, viņš bija ieinteresēts, turklāt viņš pats iepriekš ļaunprātīgi izmantojis /pers. G/ uzticēšanos, iegādājoties uz viņa vārda veļas mašīnu, par kuru pēc tam nav norēķinājies.

Vēl aizstāve vērš uzmanību uz to, ka arī paša /pers. G/ liecības vērtējamas kritiski, jo viņam ir garīga rakstura veselības problēmas, kas liedz viņam pilnībā izprast lietu būtību, viņš ir viegli ietekmējams, viņa teiktajā ir pretrunas. Piemēram, savā liecībā viņš saka, ka /pers. F/ izdomāja pirkt telefonu, bet /pers. J/ liecināja, ka dēls teicis, ka neviens viņu pirkt telefonu nav pierunājis.

Apelācijas sūdzībā aizstāve norāda, ka pirmās instances tiesas sēdes laikā tika noraidīti visi viņas lūgumi, tai skaitā lūgums nozīmēt /pers. F/ poligrāfa ekspertīzi, ko aizstāve tagad lūdz Kurzemes apgabaltiesai. Tāpat sūdzībā izteikts lūgums atkārtoti nopratināt liecinieku /pers. I/, kā arī lieciniekus /pers. K/ un /pers. L/.

Aizstāve uzskata, ka /pers. F/ darbībās nav Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā paredzētā nozieguma sastāva, jo pastāv šaubas gan par subjektīvo, gan objektīvo pusi, tika ierobežotas /pers. F/ tiesības uz aizstāvību kā arī pieļauts kriminālprocesuāls pārkāpums – pretēji Kriminālprocesa likuma 495.panta nosacījumiem kā lieciniece tika nopratināta /pers. M/, kas tiesas izmeklēšanas laikā atradās tiesas zālē un noklausījās citu liecinieku liecības.

Aizstāve lūdz atcelt Talsu rajona tiesas 2016.gada 19.maija spriedumu un /pers. F/ attaisnot.

Apelācijas tiesas sēdē /pers. F/ uzturēja aizstāves iesniegto apelācijas sūdzību, apstiprināja pirmās instances tiesā sniegtās liecības un lūdza viņu attaisnot. Apsūdzētais izteica savu viedokli, ka /pers. I/ sniedzis izvairīgas liecības, jo liecinieks bijis klāt gan pie sarunas par kredīta kārtošanu un atlīdzību, gan Tele2 centrā. /pers. I/ bijis vajadzīgs kredīts zāģa iegādei, lai kopā ar /pers. G/ strādātu atsevišķi, un šo kredītu apsūdzētais palīdzējis nokārtot. /pers. I/ ar /pers. G/ bija vienojušies savā starpā, ka zāģi pirks /pers. I/, un /pers. G/ ņems palīgos strādāt ar to. Kāpēc /pers. I/ nav ņēmis telefonu uz sava vārda, apsūdzētais nezināja paskaidrot.

/pers. F/ apgalvoja, ka telefonu ieguvis kā atlīdzību par šo palīdzēšanu, jo kredīts ticis saņemts un /pers. I/ zāģi nopircis. Veikalā apsūdzētais pēc /pers. G/ aicinājuma izvēlējies sev telefonu, kuru lietojis kādus divus vai trīs mēnešus. Telefons pēc tam sabojājies, bijis arī garantijas remontā, bet arī pēc tam vairs nav darbojies, tāpēc to atdevis bērniem spēlēties. /pers. G/ tēvam solījis par telefonu maksāt, jo tēvs izteicis draudus un apsūdzētais zinājis, ka arī Normunds no tēva baidās. Acīmredzot /pers. G/ tēvs neko nav zinājis par darījumu. Apsūdzētais uzsvēra, ka nekad nav solījis maksāt par telefonu. /pers. G/ nav bijis e-pasta, tāpēc līgumā norādījis savu, tomēr savā e-pastā neskatījies. Norēķini, viņaprāt, bija jāveic /pers. G/, kurš norādījis savu adresi, uz kuru sūtīt rēķinus. /pers. F/ paskaidroja, ka nav domājis par atlīdzības apmēru salīdzinājumā ar sniegtās palīdzības nozīmīgumu. /pers. I/ ar /pers. G/ sadomājušies sākt pelnīt lielu naudu, tāpēc nav šāds jautājums izvirzījies. Pats neņēmis telefonu, jo nav bijuši tādi naudas līdzekļi, par ko maksāt kredītu.

Attiecībā uz Tele2 darbinieces liecināto, apsūdzētais apstiprināja, ka ar /pers. G/ otrajā reizē ieradušies veikalā, lai vienotos par parāda nomaksu. Piekritis maksāt sakrājušos parādu, jo bijis "iedzīts stūrī" draudu ietekmē.

Pēc apsūdzētā un viņa aizstāves lūguma tiesas sēdē tika uzklausīts liecinieks /pers. K/, kurš apstiprināja, ka 2014.gadā strādājis mežizstrādes darbos kopā ar /pers. F/ un daudziem citiem strādniekiem. Izskatāmajā lietā viņam par notikumiem saistībā ar mobilo telefonu nekas nav zināms, jo tajā dienā nav atradies darbā. Tikai no citiem dzirdējis dažādas versijas sakarā ar /pers. F/ apsūdzību.

Apelācijas tiesā pēc apsūdzētā un viņa aizstāves lūguma tika uzklausīts arī liecinieks /pers. L/, kurš kopā ar /pers. F/ strādājis meža darbos Vandzenē apmēram piecus vai sešus gadus atpakaļ, bet 2014.gadā vairs nestrādājis. /pers. I/ un /pers. G/ nepazīst, sarunas par kredīta ņemšanu nav dzirdējis.

Aizstāve Sabīne Krastiņa apelācijas sūdzību uzturēja un atzina, ka apelācijas instancē nekādi jauni pierādījumi nav iegūti, tomēr lietā pārbaudītie neapstiprina apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziegumā. Aizstāves ieskatā pastāv pamatotas šaubas par noziedzīgā nodarījuma subjektīvo un objektīvo pusi – neatļautu darbību veikšanu nolūkā gūt mantisku labumu, ļaunprātīgi izmantojot uzticēšanos. Aizstāve izteica viedokli, ka poligrāfa ekspertīze būtu nozīmīgs pierādījums, ja tā būtu veikta pirmstiesas vai tiesas izmeklēšanā pirmās instances tiesā, kad apsūdzētajam nebija tādu veselības problēmu kā šobrīd. Lūdza /pers.F/ attaisnot.

Prokurors Edgars Kristovskis atzina, ka pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība noraidāma, jo pierādījumu vērtējums ir objektīvs un pamatots. /pers. G/ sava veselības stāvokļa dēļ bija viegli pierunājams veikt /pers. F/ piedāvātās darbības un realizēt viņa noziedzīgo nodomu. /pers. F/ apsolīja pats maksāt par telefonu, lai tikai to iegūtu savā lietošanā, tādā veidā apkrāpjot juridisku personu – telefona īpašnieku un aizskarot SIA "Tele2" mantiskās intereses. Apsūdzētā rīcība un pielietotie līdzekļi, maksimāli īsā laikā panāktais vēlamais rezultāts liecina par /pers. F/ noziedzīgo nodomu. /pers. G/ nav pat atvēris telefona iepakojumu, savukārt, /pers. F/ nav apmaksājis nevienu rēķinu ne par telefonu, ne par sarunām.

Krimināllietu tiesas kolēģija, pārbaudījusi iegūtos pierādījumus, iepazinusies ar apelācijas sūdzību un tiesas sēdē uzklausījusi apsūdzētā, viņa aizstāves un prokurora viedokli, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par /pers. F/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas un galīgā soda noteikšanu.

Apelācijas instances tiesā konstatēts, ka **/pers. F/ izdarīja krāpšanu nelielā apmērā**:

2014.gada 11.augustā, mantkārīgu motīvu vadīts, nolūkā prettiesiski iegūt svešu mantu, /pers. F/ pārliecināja /pers. G/ izmantot savus personas datus un veikt mantiska rakstura darbības viņa labā, noslēdzot līgumu ar SIA "Tele2" par telekomunikāciju pakalpojumu saņemšanu un mobilā tālruņa iegādi uz nomaksu, apsolot, ka pats apmaksās ar tiem saistītos turpmākos ikmēneša maksājumus.

/pers. F/ kopīgi ar /pers. G/ ieradās /adrese/, SIA "Tele2" servisa centrā, kur /pers. F/ izvēlējās telefonu, bet /pers. G/ uz sava vārda ar SIA "Tele2" noslēdza līgumu par pieslēguma numura piešķiršanu un mobilā tālruņa Huawei t Ascend P6 Black iegādi uz nomaksu termiņā uz 24 mēnešiem.

Tādā veidā /pers. F/, ļaunprātīgi izmantojot SIA "Tele2" uzticēšanos, ar citas personas starpniecību - proti, radot iespaidu, ka /pers. G/ veiks līgumā noteiktos ikmēneša maksājumus par mobilo tālruni un saņemtajiem pakalpojumiem, turpat SIA "Tele2" servisa centrā saņēma mobilo tālruni kopā ar SIM karti, turpmāk ne par telefonu, ne par saņemtajiem pakalpojumiem ikmēneša maksājumus neveica.

Ar šādām darbībām /pers. F/ izkrāpa no SIA "Tele2" mantu - mobilo telefonu, nodarot cietušajai juridiskajai personai materiālu kaitējumu 312,35 *euro* apmērā un izdarīja **Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā** paredzētu noziegumu.

Apsūdzētā/pers. F/ vaina ar šo spriedumu konstatētajās noziedzīgajās darbībās ir pierādīta ar rakstveida pierādījumiem, ar cietušās puses pārstāvja un liecinieku liecībām, kā arī ar apsūdzētā liecināto tiktāl, ciktāl viņa liecības sakrīt ar citiem ticamiem un pieļaujamiem pierādījumiem.

Pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi par pierādītu /pers. F/ vainu telefona izkrāpšanā. Apelācijas instances tiesa maina tikai darbību juridisko kvalifikāciju, atzīstot, ka krāpšanas priekšmets ir manta – telefons, bet nav izdevumi par sarunām. Līdz ar to apelācijas instances tiesas spriedumā nav lietderīgi atkārtot tās pašas liecinieku un cietušā pārstāvja liecības, rakstveida pierādījumus, kas jau atreferēti pirmās instances tiesas spriedumā. Tiesa pamatoti secinājusi, ka nav svarīgi, vai pati apsūdzētā persona veic visas krāpnieciskās darbības, vai izmanto citas personas to veikšanai, kā tas ir šajā

gadījumā, kad /pers. F/ izmantoja /pers. G/ uzticēšanos, lai iegūtu no SIA "Tele2" sev mobilo telefonu.

Saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 22.pantu atbildība par noziedzīgu nodarījumu, kas izdarīts nelielā apmērā, iestājas tad, ja iegūtās mantas vērtība uz tās iegūšanas brīdi nepārsniedz vienas minimālās mēnešalgas apmēru.

Kriminālprocesā noskaidrots, ka uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienu 2014.gada 11.augustu valstī noteiktās minimālās mēnešalgas apmērs bija 320 *euro*. Mobilā telefona vērtība, ko izkrāpa apsūdzētais, saskaņā ar dokumentiem ir 312,35 *euro*, kas arī nosaka apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju.

Novērtējot liecinieku /pers. I/, /pers. G/, /pers. J/ un /pers. H/ liecības, tiesas kolēģija atzīst par konstatētu, ka apsūdzētais palīdzējis /pers. I/ noformēt ātro kredītu motorzāģa iegādei, savukārt, zāģis bija nepieciešams, lai /pers. I/ kopā ar /pers. G/ strādātu meža darbos. Starp pusēm pastāvēja vienošanās, ka par šo palīdzību /pers. G/ uz sava vārda paņems kredītā mobilo telefonu, kurš faktiski būs apsūdzētā lietošanā un apsūdzētais arī par to maksās ikmēneša kredīta un sarunu maksājumus.

Šāds secinājums izriet no /pers. I/ liecinātā, ka /pers. F/ bijis nepieciešams telefons un par palīdzēšanu viņiem ātrā kredīta kārtošanā /pers. G/ piekritis telefonu paņemt uz sava vārda. Liecinieks dzirdējis /pers. F/ solījumu /pers. G/, ka viņš maksās visus rēķinus.

Liecinieka /pers. I/ liecinātais par vienošanās saturu pilnībā sakrīt ar /pers. G/ liecināto. Liecinieks /pers. G/ apstiprinājis, ka par palīdzēšanu ātrā kredīta nokārtošanā ar /pers. F/ vienojušies, ka Ivaram nepieciešamo telefonu /pers. G/ noformēs uz sava vārda, savukārt, Ivars apņēmies pats segt visus maksājumus. Vienošanās arī tikusi izpildīta, Ivars izvēlējies sev telefonu un saņēmis to neatvērtā iepakojumā turpat veikalā. Lai arī tiesā noskaidrots, ka /pers. G/ piemīt garīgās veselības problēmas, tomēr viņš nav atzīts par rīcības nespējīgu vai ierobežoti pieskaitāmu personu. No iegūtās informācijas secināms, ka liecinieks lietas uztver vienkāršoti, kas nenozīmē, ka viņš neizprot notiekošo.

SIA "Tele2" darbiniece, lieciniece /pers. H/ (/uzvārds/) tiesā apliecinājusi, ka līgumā par mobilā telefona iegādi un pieslēguma piešķiršanu /pers. F/ norādījis savu e-pastu, uz kuru sūtīt rēķinus, jo viņš teicies būt maksātājs.

Arī liecinieks /pers. J/, uzzinot par darījumu un iekrātiem parādiem, sazinājies ar /pers. F/, kurš darījuma faktu apstiprinājis un solījis parādu nomaksāt.

Minētās liecības pilnībā apgāž apsūdzētā versiju par telefona iegūšanu kā atlīdzību par palīdzēšanu ātrā kredīta iegādē. Neviens no apsūdzētā lieciniekiem neapstiprināja viņa versiju. Lietā nav iegūti nekādi pierādījumu /pers. F/ izteiktajai versijai par to, ka viņam ticis draudēts, ka viņš bijis "iedzīts stūrī", tāpēc bijis spiests apsolīt parādu nomaksāt. Tāpat tiesai nav iemesla apšaubīt liecinieku sniegto liecību patiesumu. Tiesas izmeklēšanā nav gūti pierādījumi aizstāves apelācijas sūdzībā norādītajam argumentam, kāpēc lieciniekа /pers. I/ liecība būtu nepatiesa, proti, ka /pers. I/ pats ļaunprātīgi izmantojis /pers. G/ uzticību un izkrāpis veļas mašīnu. Šādi fakti nevienā no tiesas izmeklēšanām nav iegūti.

Bez tam apgabaltiesa secina, ka /pers. F/ pirmstiesas izmeklēšanā pastāvējusi cita versija attiecībā uz iegūto telefonu, tomēr tiesas izmeklēšanā, iesaistoties aizstāvim, versija mainīta, nepaskaidrojot liecību maiņas iemeslus.

/pers. F/ krāpniecisko nodomu pierāda : atlīdzības nesamērīgums – ātrā kredīta apjoms vienlīdzīgs vai pat mazāks par atlīdzības apjomu; ātrais kredīts bija nepieciešams /pers. I/ nevis /pers. G/; apsūdzētajam bija nepieciešams telefons, bet pašam nebija līdzekļu, lai iegūtu to uz sava vārda; sava e-pasta norādīšana līgumā, radot iespaidu, ka viņš būs maksātājs, tomēr rēķinus nav vēlējies redzēt, jo e-pastā nav skatījies; nav maksājis ne tikai par telefonu, bet arī par savām sarunām.

Tas, ka /pers. F/ atklāti devās līdzi /pers. G/ uz Tele2 centru ir izskaidrojams gan ar viņa vēlmi izvēlēties sev tīkamu telefonu, gan ar to, lai /pers. G/ nepārdomātu un visu noformētu pareizi. Pat aizstāve savā sūdzībā norādījusi viedokli, ka /pers. G/ ir viegli ietekmējams un viņa veselības stāvoklis liedz pilnībā izprast lietas.

Aizstāves viedoklis, ka e-pasta uzrādīšana apstiprina, ka apsūdzētajam nav bijis nodoma izdarīt krāpšanu, ir pretrunā viņas pašas apgalvojumam, ka e-pastam ir tikai informatīva nozīme.

Tiesas kolēģija atzīst par pamatotu aizstāves apelācijas sūdzībā norādīto kriminālprocesuālo pārkāpumu – ka tiesa kā pierādījumu vērtējusi lieciniece /pers. M/ liecību, kura atradusies tiesas sēžu zālē pirms liecības sniegšanas. No kriminālprocesa materiāliem redzams, ka lieciniece ne tikai atradusies tiesas zālē, bet bijusi klāt pie lieciniekа /pers. G/ nopratināšanas pirmstiesas izmeklēšanā. Līdz ar to viņas liecība nav pieļaujama kā pierādījums un nav vērtējama.

Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesas kolēģija ievēro Krimināllikuma 35.pantā ietverto soda mērķi un Krimināllikuma 46.pantā ietvertos soda noteikšanas vispārīgos principus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantā ietverto klasifikāciju /pers. F/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pieskaitāms mazāk smagu noziegumu grupai. Tiesas kolēģija nekonstatē Krimināllikuma 47.pantā uzskaitītos vainīgās personas atbildību mīkstinošos apstākļus vai kādus citus, kas par tādiem būtu atzīstami.

Par /pers. F/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams noziedzīgu nodarījumu recidīvs, kas norādīts Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktā, jo apsūdzētais vairākkārt tiesāts par noziedzīgiem nodarījumiem, par ko sodāmības nav dzēstas.

Apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas secinājumam, ka /pers. F/ apzināti ignorē likumu un nemaina savu uzvedību, līdz ar to tiesai nav nekāda pamata pārliecībai, ka apsūdzētais, neizciešot reālu cietumsodu, varētu mainīties un atturēties no jaunu likumpārkāpumu izdarīšanas, jo pēdējā gada laikā sodīts arī par administratīvu pārkāpumu, bet šajā lietā konstatēto noziegumu izdarījis tiesas noteiktajā pārbaudes laikā.

Par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanu likumdevējs paredzējis brīvības atņemšanu līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu vai naudas sodu. Tiesas kolēģijas ieskatā apsūdzētajam pietiekami ietekmīgs un adekvāts soda veids par izdarīto būtu īslaicīga brīvības atņemšana.

Izskatāmajā kriminālprocesā sods apsūdzētajam nosakāms pēc vairākiem spriedumiem, līdz ar to galīgā soda noteikšanā jāvadās pēc Krimināllikuma 51.pantā noteiktajām normām. Konstatējams, ka pēc 2014.gada 6.maija sprieduma spēkā stāšanās /pers. F/ izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu izskatāmajā lietā neizciesta soda laikā.

Vienā krimināllietā galīgais sods nosakāms tikai vienu reizi. Ja kaut viens no noziedzīgiem nodarījumiem izdarīts pēc iepriekšējā sprieduma taisīšanas, kā tas ir izskatāmajā lietā, tad galīgo sodu nosaka, piemērojot Krimināllikuma 51.pantu, neatsaucoties uz Krimināllikuma 50.panta piekto daļu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda izciešanas termiņā ieskaitāma atrašanās apcietinājumā šajā kriminālprocesā no 2016.gada 19.maija līdz 2016.gada 9.decembrim.

Apelācijas instances tiesā juridisko palīdzību apsūdzētajam sniedza zvērināta advokāte Sabīne Krastiņa, kura iesniedza paziņojumu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā. Aizstāvei darba samaksa tiek veikta no valsts budžeta līdzekļiem atbilstoši Latvijas Republikas Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra Noteikumiem Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību". Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu tie pieskaitāmi procesuāliem izdevumiem lietā un atbilstoši Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmajā daļā noteiktajam piedzenami no vainīgās personas.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Talsu rajona tiesas 2016.gada 19.maija spriedumu ***atcelt daļā:***

-par /pers. F/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas,

-par galīgā soda noteikšanu /pers. F/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 51.panta pirmo un trešo daļu.

/pers. F/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz trim mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu /pers. F/ galīgo sodu pēc kopības ar Talsu rajona tiesas 2014.gada 6.maija spriedumu un Talsu rajona tiesas 2016.gada 23.marta spriedumu noteikt brīvības atņemšanu uz vienu gadu un vienu mēnesi, ar transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz diviem gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda izciešanas termiņā ieskaitīt atrašanos apcietinājumā no 2016.gada 19.maija līdz 2016.gada 9.decembrim.

Pārējā daļā spriedumu negrozīt.

Piedzīt no /pers. F/ valsts labā procesuālos izdevumus par aizstāves sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā 145 (viens simts četrdesmit pieci) *euro*, nosakot 30 dienu termiņu to labprātīgai segšanai no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt 10 dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā, ja konstatēti Kriminālprocesa likuma 574.-575.pantā paredzētie kasācijas iemesli sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes apgabaltiesā.

Pilna nolēmuma pieejamības datums – 2016.gada 23.decembris.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Rozīte

Tiesnese V.Vaiteika

Tiesnese S.Mertena